

اساتید و صاحبزنان سیاست خارجی در گفت‌وگو با «ایران»

مصوبه تعلیق همکاری ایران با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی را بررسی کردند

تعلیق در پاسخ به جانبداری

سیاست خارجی

رویکرد سیاسی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در روند تعامل با ایران، با مصوبه روز گذشته نمایندگان مجلس پاسخ گرفت. نمایندگان مجلس دیروز با ۲۲۱ رأی موافق و بدون هیچ رأی مخالفی کلیات طرح «الزام دولت به تعلیق همکاری با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی» را تصویب کردند؛ طرحی که دولت را موظف می‌کند همکاری‌های پادمانی و فرادادمانی

با آژانس را تا حصول اطمینان از رعایت کامل حاکمیت ملی، امنیت تأسیسات و دانشمندان هسته‌ای و حقوق ذاتی ایران در بهره‌مندی از فعالیت‌های صلح‌آمیز هسته‌ای به حالت تعلیق درآورد. این تصمیم پس از آن در دستور کار قانونگذاران کشورمان قرار گرفت که گزارش چندی پیش

رافائل گروسی مدیرکل آژانس از جمله دستاویزهای زمینه‌ساز برای تجاوز اسرائیل به ایران قرار گرفت. این گزارش که براساس مأموریت محول شده از سوی سه کشور اروپایی و آمریکا تهیه شده بود، با طرح ابهاماتی مربوط به فعالیت‌های هسته‌ای ایران در دو دهه گذشته، به تصویب قطعنامه‌ای علیه ایران در شورای حکام منجر شد.

اسماعیل بقایی سخنگوی وزارت خارجه نیز با تأکید بر جانبداری مدیرکل آژانس، این گزارش و قطعنامه را بیانه‌ای سیاسی برای اقدامات تجاوزکارانه دانسته و آژانس را در عدم انضباط نظارتی و بی‌طرفانه خود مسئول می‌داند.

در این شرایط حساس، مقامات کشورمان بر ضرورت اتخاذ اقدامات حقوقی با ملاحظات دقیق و هوشمندانه تأکید دارند تا ضمن حفظ منافع ملی، از تبعات منفی احتمالی جلوگیری شده و مدیریت هوشمندانه شرایط پیچیده پیش رو تضمین شود. این رویکرد می‌تواند تضمین‌کننده حفظ حقوق ایران در چهارچوب قوانین بین‌المللی و معاهدات موجود باشد.

در پی حمله ناخودمردانه نظامی به تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای ایران و گزارش‌های جانبدارانه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی که به زعم مقامات ایرانی، مستقیماً زمینه‌ساز صدور قطعنامه شورای حکام و سپس تجاوز اسرائیل شد، مجلس شورای اسلامی با رأی قاطع، طرح تعلیق همکاری با آژانس را تصویب کرد. این تصمیم در سطح حقوق بین‌الملل نه تنها قابل توجیه است، بلکه مبتنی بر اصول شناخته شده‌ای است که دولت‌ها در مواجهه با نقض معاهدات و تهدید منافع حیاتی خود می‌توانند به آن استناد کنند. از جمله مهم‌ترین این موازین، قاعده عرفی ناظر بر ماده ۶۰ کنوانسیون وین (۱۹۶۹) است که علی‌رغم عدم عضویت ایران در این کنوانسیون به‌عنوان بازتاب دهنده قواعد عرفی حقوق معاهدات، قابل اتکا تلقی می‌شود. طبق این ماده، نقض اساسی یک معاهده می‌تواند موجهی برای تعلیق یا حتی خاتمه آن از سوی طرف زیان‌دیده باشد؛ به‌ویژه اگر نقض متوجه ماده‌ای باشد که برای تحقق هدف معاهده حیاتی است. تجاوز به تأسیسات هسته‌ای ایران که تاکنون از سوی آژانس صلح‌آمیز شناخته شده بودند، به همراه صدور گزارش‌های با انگیزه‌های سیاسی که ایران را به نقض پادمان‌ها متهم می‌کند، از منظر حقوقی می‌تواند «نقض اساسی» تلقی شود. در همین راستا، ماده ۴ معاهده NPT که به حق ذاتی کشورها برای بهره‌گیری صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای تصریح دارد، به‌عنوان یکی از ارکان اصلی معاهده شناخته می‌شود.

رفتار آژانس، به‌ویژه مدیریت کل آن، در تحریک افکار عمومی بین‌المللی و صدور گزارش‌هایی مبتنی بر اطلاعات غیرمستند یا منابع خصمانه، از منظر تهران، باعث نقض همین حق بنیادین شده است. افزون بر آن، ماده ۱۰ معاهده NPT که به کشورها اجازه می‌دهد در صورت وقوع رویدادهای فوق‌العاده که منافع عالی آن‌ها را به خطر می‌اندازد، از معاهده خارج شوند، نشان می‌دهد که حتی اقدام به خروج نیز در چنین شرایطی مشروع است، چه رسد به تعلیق موقت همکاری که اقدامی خفیف‌تر محسوب می‌شود.

از سوی دیگر، در چهارچوب حقوق بین‌الملل عرفی مربوط به اقدامات متقابل، ایران می‌تواند این اقدام را به‌عنوان واکنشی مشروع به نقض تعهدات طرف‌های مقابل تفسیر کند. مشروط بر اینکه این اقدام متناسب بوده و هدف آن بازگرداندن طرف مقابل به اجرای تعهدات باشد، چنین رویکردی در اسناد معتبر بین‌المللی پذیرفته شده است. در نهایت، این سؤال اساسی مطرح می‌شود که آیا رفتار آژانس و مدیریت کل با اصول بنیادین حقوق بین‌الملل سازگار بوده است؟ پاسخ منفی است. آژانس، طبق اساسنامه خود، ملزم به حفظ بی‌طرفی، استقلال و تکیه بر داده‌های فنی و راستی‌آزمایی شده است. با این حال، گزارش‌های اخیر آژانس از دید ایران، عاری از بی‌طرفی و متکی به اطلاعات تأیید نشده سرویس‌های اطلاعاتی دشمن بوده و عملاً امنیت ملی ایران را تهدید کرده است. این اقدامات در تعارض با اصل «حسن نیت و بی‌طرفی» قرار دارد و می‌تواند از حیث حقوقی، موجبات مسئولیت بین‌المللی آژانس را فراهم آورد؛ چرا که در صورت وجود رابطه علیت میان گزارش‌های آژانس و اقدامات خصمانه دیگر دولت‌ها، سازمان‌های بین‌المللی نیز می‌توانند در معرض مسئولیت قرار گیرند. به تعبیر دیگر، رفتار آژانس نه‌تنها به فرایند نظارتی لطمه زده، بلکه جایگاه آن را به‌مثابه یک نهاد فنی مستقل و بی‌طرف در سطح جهانی تضعیف کرده است.

یادداشت

**هیبت‌الله
نژندی منش**
استاد حقوق
بین‌الملل
دانشگاه علامه
طباطبایی

مشروعیت حقوقی تعلیق همکاری

یادداشت

علی‌ماجدی
سبزی‌پیشین
ایران در آلمان

گروسی و افول اعتماد فنی به آژانس

طی چند ماه اخیر و در یکی از بحرانی‌ترین مقاطع روابط میان جمهوری اسلامی ایران و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، نشانه‌های یک واگرایی عمیق میان نقش فنی آژانس و عملکرد سیاسی آن بیش از هر زمان دیگری نمایان شد. اگرچه از دیرباز نفوذ قدرت‌های بزرگ در نهادهای بین‌المللی امری انکارناپذیر بوده، اما تمایز ماهوی میان سازمان‌هایی چون شورای امنیت سازمان ملل و نهادهایی با مأموریت‌های فنی همچون آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، همواره مورد تأکید صاحب‌نظران بوده است. شورای امنیت با ساختاری مبتنی بر حق وeto و ترکیبی از قدرت‌های جهانی، آشکارا ابزاری سیاسی در نظم بین‌المللی است. شورای امنیت با ساختاری مبتنی بر حق وeto و ترکیبی از قدرت‌های جهانی، آشکارا ابزاری سیاسی در نظم بین‌المللی

است. در حالی که آژانس، دست‌کم در نظریه، بر شالوده‌های فنی و غیروeto محور استوار شده است. اما تحولات چند سال اخیر به‌ویژه در دوران مدیریت رافائل گروسی، نشان داده که این تمایز در حال تضعیف است. گروسی، مدیرکل آژانس که با شعار «فنی، مستقل، بی‌طرف» بر سر کار آمد، در عمل با تصمیمات و مواضعی که به وضوح تحت تأثیر رویکردهای سیاسی کشورهای غربی، به‌ویژه آمریکا و سه کشور اروپایی (فرانسه، بریتانیا، آلمان) قرار گرفته، از چهارچوب صرفاً فنی فاصله گرفته است. مصاحبه‌های متعدد، لحن بیانیه‌ها و زمان‌بندی‌های حساس گزارش‌های او، همگی نشانه‌هایی از کنشگری فراتر از جایگاه حقوقی و فنی آژانس دارد. در مواردی چون سفرهای او به سرزمین‌های اشغالی و گفت‌وگوهایش با مقامات اسرائیلی، که عضو پیمان ان‌پی‌تی نیست و برنامه هسته‌ای غیرقابل بازرسی دارد، بیش از پیش این ظن را تقویت کرده که آژانس در دوره گروسی از یک نهاد نظارتی فنی به ابزاری برای فشار دیپلماتیک بدل شده است.

در همین زمینه، مصوبه اخیر مجلس شورای اسلامی ایران مبنی بر محدودسازی همکاری داوطلبانه با آژانس، نمی‌تواند صرفاً اقدامی نمادین قلمداد شود. این تصمیم، پیام روشنی دارد: تهران به این نتیجه رسیده که ادامه تعامل یک‌سویه و غیرمتعادل با آژانس، بدون تضمین برای بی‌طرفی و فنی بودن آن، نه‌تنها بی‌فایده بلکه آسیب‌زا است. از نگاه ایران، معلق‌سازی همکاری می‌تواند اهمی برای بازتنظیم رابطه و الزام آژانس به بازگشت به رویکرد فنی باشد؛ راهی برای اخذ ضمانت‌های واقعی در همکاری‌های آتی.

در نهایت، این تنش آشکار، فراتر از یک اختلاف دو جانبه، بازتابی از بحران اعتماد عمیق‌تر میان کشورهای مستقل و نهادهایی است که زمانی ادعای فنی و بی‌طرفی داشتند، اما امروز در آینه تحولات جهانی، بیش از پیش در معرض قضاوت‌های سیاسی قرار گرفته‌اند. اگر آژانس نتواند به‌سرعت این مسیر انحرافی را اصلاح کند، نه‌تنها در پرده ایران بلکه در سایر موارد نیز اعتبار و کارایی خود را به‌شدت از دست خواهد داد.

یادداشت

مهدی‌ذاکریان
استاد روابط
بین‌الملل
دانشگاه

تعلیق همکاری با آژانس و لزوم ارزیابی همه‌جانبه

تعلیق همکاری جمهوری اسلامی ایران با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی می‌تواند به یک تصمیم هوشمندانه بدل شود، مشروط بر آنکه با نگاهی عمیق و تحلیلی به اصل موضوع پرداخته شود.

لازم است پیش از اتخاذ هر تصمیمی، ابتدا چرایی ورود ایران به این فاز مورد بحث قرار گیرد و سپس استدلال‌ها و ملاحظات پشت این تصمیم به دقت شنیده و بررسی شود. پرسش جدی در این میان آن است که چه علل و عواملی باعث شده‌اند ایران مسیر تعلیق را برگزیند؟ آیا برهان‌های ارائه‌شده برای چنین تغییری، مستدل و قابل دفاع‌اند؟ و در صورت وارد آمدن خساراتی از این رهگذر، راه‌های جبران آن چه خواهد بود؟ آن‌گاه

پس از این ارزیابی همه‌جانبه، نوبت به تصمیم‌گیری نهایی می‌رسد. پاسخ به این پرسش‌ها مستلزم یک تحلیل جامع است، زیرا ممکن است تعلیق همکاری با آژانس، در صورتی که بخشی از یک راهبرد سنجیده باشد، یکی از راه‌های پیش‌رو تلقی شود. به شرط آنکه این تصمیم به دلایل واقعی و متقن استوار باشد؛ دلایلی همچون عملکردهای مشکوک آژانس یا بهره‌گیری سیاسی از موقعیت نظارتی آن. چه بسا اگر آژانس به شکل مستمر از چهارچوب فنی خارج شود، مشروعیت خود را نزد اعضای مستقل از دست بدهد.

نمونه‌هایی از این روند را می‌توان در نادیده گرفتن فعالیت‌های هسته‌ای کشورهای غیرمتعهد همچون پاکستان، الجزایر، ونزوئلا یا حتی کره‌شمالی دید. چرا برخی کشورها این رفتارها را تأیید می‌کنند اما در عمل اقدام مؤثری برای مقابله نمی‌کنند؟ ما پیش‌تر نیز دیده‌ایم که مثلاً چراغ سبز پاکستان نادیده گرفته شد و حتی زمانی که روسیه اطلاعاتی منتشر کرد، جهان واکنشی نشان نداد. حتی برخی کشورها گفتند قصد دارند پیش‌نویس قطعنامه‌ای تنظیم کنند، اما در نهایت از این اقدام صرف نظر کردند و فقط نظاره‌گر باقی ماندند.

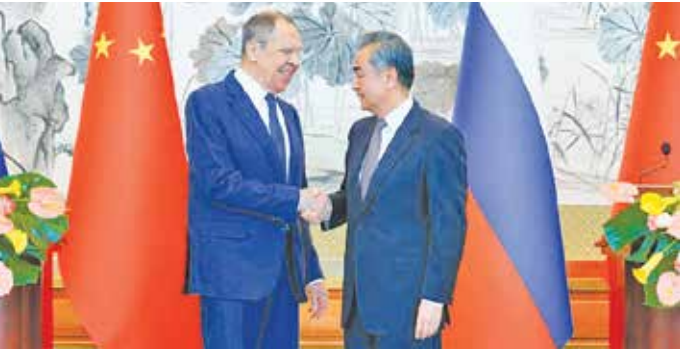
آنچه ما امروز با آن مواجهیم، نیاز به درک علمی موضوع دارد. در هر نقطه‌ای از جهان، خواه در فرانسه، آفریقای جنوبی یا آمریکا، برای تحلیل یک جنگ یا بحران ابتدا عوامل شکل‌گیری آن بررسی می‌شود؛ چرا شکست خوردند یا چرا پیروز شدند؟ نقاط ضعف و قوت شناسایی و ترمیم می‌شوند و سپس به سراغ جبران خسارات می‌روند. این رویکرد علمی و منطکی به عقلانیت، هیچ ربطی به جغرافیا یا موقعیت سیاسی کشورها ندارد.

بلکه، قاعده‌ای جهان‌شمول در تحلیل‌های امنیتی و راهبردی است. واقعیت آن است که اگر ما بتوانیم بازدارندگی متعارف خود را حفظ کنیم و در عین حال به نرمالیزاسیون روابط بین‌المللی بیندیشیم و زمینه‌ای برای تعامل فراهم کنیم، قطعاً از منظر راهبردی و اقتصادی کم‌هزینه‌تر و منطقی‌تر خواهد بود.

در همین راستا پیشنهاد تشکیل یک کمیته ملی عقلائی می‌تواند گامی در راستای عقلانیت تصمیم‌سازی باشد. این کمیته می‌تواند متشکل از بیست چهره ملی و محبوب باشد؛ از دولت دو نفر، از مجلس دو نفر، از قوه قضائیه، دانشگاه، حوزه علمیه، بازنشستگان نیروهای مسلح و کارشناسان امنیتی که با نگاهی کارشناسی و ملی، به تحقیق و ارزیابی موضوع بپردازند و پیشنهادهای خود را برای تصمیم‌گیری به نهادهایی چون مجلس، وزارت امور خارجه و شورای عالی امنیت ملی ارائه دهند. فقط از دل چنین فرآیندهای عقلایی و مشارکتی است که می‌توان برای عبور از بحران‌ها، تصمیم‌های کم‌هزینه و پایدار اتخاذ کرد.

ابتکار شرقی در راه است؟

پیشنهاد دیپلماتیک مسکو روی میز ایران و غرب

کرد که تمامی طرف‌های درگیر باید از تجربه‌های تلخ گذشته درس بگیرند و با پرهیز از بازی‌های ژئوپلیتیک، مسیر حل و فصل سیاسی مسأله هسته‌ای ایران را از نو احیا کنند.

او همچنین اظهار داشت که چین همچنان در تماس مستمر با همه بازیگران اصلی از جمله ایران، اسرائیل و سایر طرف‌های ذی‌نفع باقی خواهد ماند و برای رسیدن به یک آتش‌بس واقعی و اجرایی پایدار آن تلاش می‌کند. هم‌زمانی این مواضع هماهنگ از سوی پکن و مسکو، آن‌هم در بنبوحه بحرانی‌ترین سطح تقابل میان ایران و غرب، گویای آن است که دو عضو دائم شورای امنیت، روایتی متفاوت از نظم و حمله به آنها، سابقه خطرناکی در بی‌اعتنایی به نهادهای نظارتی بین‌المللی محسوب می‌شود. وانگ بی‌ضمن حمایت از اصل گفت‌وگو از جایگاه برابر، تأکید

منزله محکومیت آشکار اقدام اسرائیل و تردید در مشروعیت ادعای دفاع پیش‌دستانه تلقی می‌شود. همزمان وانگ بی، وزیر خارجه چین نیز در گفت‌وگویی با همتای ترک خود موضعی قاطع اتخاذ کرد و حملات مشترک آمریکا و اسرائیل در مصداق بارز تجاوز به حاکمیت ملی ایران و نقض بنیادین منشور سازمان ملل دانست.

به تأکید کرد که این اقدامات، نه تنها تهدیدی علیه ایران بلکه شکافی خطرناک در نظم حقوق بین‌الملل، به‌ویژه در حوزه رژیم منع گسترش تسلیحات هسته‌ای (NPT) ایجاد می‌کند؛ چرا که تأسیسات مورد هدف، تحت نظارت پادمان‌های آژانس بین‌المللی انرژی اتمی بوده‌اند و حمله به آنها، سابقه خطرناکی در بی‌اعتنایی به نهادهای نظارتی بین‌المللی محسوب می‌شود. وانگ بی ضمن حمایت از اصل گفت‌وگو از جایگاه برابر، تأکید

تجاوز صهیونیست‌ها با محکومیت از سوی شمار زیادی از کشورهای عربی و منطقه همراه شده است و در عین حال حمایت آشکار و پررنگ دو قدرت جهانی یعنی روسیه و چین از مواضع ایران نیز بازتاب زیادی در معادلات دیپلماتیک داشته است؛ حمایتی که نه تنها در سطح بیانیه‌های رسمی بلکه در صحنه‌های مهمی چون نشست اخیر شورای امنیت سازمان ملل انعکاس پیدا کرد. چنانکه سفرای مسکو و پکن با موضعی صریح حملات ایالات متحده و اسرائیل به خاک ایران را نقض آشکار حاکمیت ملی و اصول بنیادین حقوق بین‌الملل دانستند و بر ضرورت بازگشت فوری طرفین به راهکارهای دیپلماتیک تأکید کردند.

در این چهارچوب، سرگئی لاوروف، وزیر خارجه روسیه روز گذشته با هشدار نسبت به پیامدهای فراینده تنش‌ها، تصریح کرد که ادامه این مسیر نه تنها امنیت منطقه‌ای بلکه ثبات جهانی را نیز به‌طور جدی تهدید می‌کند. لاوروف با اشاره به تداوم رایزنی‌های فشرده کشورش، اعلام کرد که مسکو بسته‌ای از پیشنهادهای عملی برای حل و فصل بحران به سه طرف اصلی یعنی ایالات متحده، جمهوری اسلامی ایران و اسرائیل ارائه داده و آمادگی کامل برای گفت‌وگو و میانجی‌گری را دارد. او ضمن «بی‌دلیل» خواندن حمله اسرائیل به ایران، خواستار توقف فوری تجاوزات و بازگرداندن شرایط به مسیر سیاسی و دیپلماتیک شد؛ موضعی که از منظر ادبیات حقوقی، به

لاوروف با اشاره به تداوم رایزنی‌های فشرده کشورش، اعلام کرد که مسکو بسته‌ای از پیشنهادهای عملی برای حل و فصل بحران به سه طرف اصلی یعنی ایالات متحده، جمهوری اسلامی ایران و اسرائیل ارائه داده است

آگهی مناقصه عمومی

نوبت دوم

فراگاه سازندگی خاتم‌الانبیاء - موسسه شهید رجایی در نظر دارد مناقصه عملیات تکمیلی سفت‌کاری و نازک‌کاری گراگه مابلی و زئبق مطابق مشخصات فنی و نقشه‌های ابلاغی کارفرما را از طریق مناقصه عمومی برونسپاری نماید.

- مهلت دریافت و بازگشت اسناد مناقصه تا تاریخ ۱۴۰۴/۰۴/۱۴ می‌باشد.
- لذا از پیمانکاران واجد صلاحیت دعوت به عمل می‌آید جهت دریافت اسناد مناقصه به آدرس: تهران، بزرگراه آیت‌الله سعیدی، خیابان ۲۵ متری زرتد، جنب حریم راهدان، خیابان وحید، دفتر مرکزی پروژه تکمیل احداث باغ راه حضرت فاطمه (س) مراجعه و یا با شماره تلفن ۰۲۱۳۹۳۳۵۰۰ داخلی ۶۱۳۰۹ -مسئول امور پیمان‌ها و مناقصات پروژه - مهندس خاندانی تماس حاصل نمایند.
- تضمین شرکت در مناقصه مبلغ ۲۳۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ریال مطابق باآیین‌نامه تضمین دولتی می‌باشد.
- نحوه پرداخت: ۲۰٪ به صورت نقدی و ۷۰٪ بابت با املاک و مستغلات می‌باشد.
- هزینه چاپ آگهی مناقصه در روزنامه به عهده برنده مناقصه می‌باشد.

آگهی فراخوان مناقصه عمومی

نوبت دوم

فراگاه سازندگی خاتم‌الانبیاء-موسسه شهید رجایی در نظر دارد خرید مصالح سنگی در پهنه غرب و پهنه جنوب غرب تهران را در دو مناقصه مجزا بصورت تهاتر با املاک یا حواله غیرنقد شهرداری مطابق اسناد در قالب مناقصه عمومی یک مرحله ای به تأمین‌کنندگان واجد شرایط وگذار نماید. لذا متقاضیان واجد صلاحیت می‌توانند جهت دریافت اسناد و کسب اطلاعات بیشتر تا تاریخ ۱۴۰۴/۰۴/۰۸ به آدرس: تهران - خیابان نلسون ماندلا - خیابان ناهید غربی - کوچه اختران - ساختمان الماس - طبقه سوم - واحد امور پیمان‌ها و مناقصات مراجعه نمایند و یا با شماره ۰۲۱-۹۱۲۰۷۲۰۱۹۷ آقای امیرانصاری تماس حاصل نمایند.

هزینه درج آگهی به عهده برنده فراخوان خواهد بود و مناقصه گزار در رد یک با تمام پیشنهادات مختار است.

آگهی تمدید مناقصه عمومی دو مرحله ای

نوبت دوم

بانک تجارت شماره ۱۴۰۴/۳/۱۴۰۴
پیرو مناقصه عمومی دوم حله ای به شماره ۱۴۰۴/۳/۱۴۰۴ با موضوع تأمین، نصب و راه اندازی دو دستگاه تهییز Oracle Database ApplianceX11-HA Servers (Dual Node)

به آگاهی می‌رساند: ۱- مهلت دریافت (خرید) سند مناقصه و تحویل (ارائه) پاکت‌های مناقصه تا تاریخ ۱۴۰۴/۰۴/۱۱ از ساعت ۱۷ لغایت ۱۲ هر روز به غیر از پنجشنبه‌ها و روزهای تعطیل تمدید می‌گردد. ۲- متقاضیانی که سند مناقصه را دریافت ننموده‌اند، جهت دریافت سند مناقصه می‌بایست نسبت به واریز مبلغ ۵،۰۰۰،۰۰۰ ریال (پنج میلیون ریال) صرفاً به حساب شماره ۱۸۵۲۸۸۷ به نام "کارمزد فروش اسناد مناقصه" در یکی از شعب بانک تجارت اقدام و اصل فیش واریز آن را هنگام دریافت(خرید) سند مناقصه تحویل نمایند. (لازم است مبلغ مذکور با مراجعه حضوری به یکی از شعب بانک تجارت به صورت نقدی واریز گردد. مبلغ مذکور غیر قابل برگشت است.)

۳- تضمین شرکت در مناقصه معادل ۴۰،۵۶۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال (چهل میلیارد و پانصد و شصت میلیون ریال)، به صورت فیش واریزی صرفاً به حساب شماره ۱۸۳۰۸۲۱ به نام بیست‌تکاران موقت سپرده شرکت در مناقصه (لازم است مبلغ مذکور با مراجعه به یکی از شعب بانک تجارت به صورت نقدی واریز گردد.) با معادل آن ضمانتنامه بانکی بی قید و شرط (صرفاً صادره از بانک‌ها، به غیر از بانک تجارت و قابل تمدید با هزینه شرکت) می‌باشند. ۴- بازگشایی پاکت الف شرکت کنندگان در مناقصه مذکور روز **دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۱۶** رأس ساعت ۹ صبح انجام خواهد شد و شرکت کنندگان می‌توانند هنگام بازگشایی پاکت الف در جلسه مربوطه شرکت نمایند.

بر این اساس نماینده متقاضیان می‌توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر و دریافت (خرید) سند مناقصه با در دست داشتن کارت شناسایی معتبر و معرفی نامه و مطابق با شرایط فوق‌الذکر به نشانی: تهران، خیابان آزادی، بین نواب و اسکندری، ساختمان معاونت مهندسی و پشتیبانی بانک تجارت، طبقه هفتم، اداره کارپردازی، دایره مناقصات و مزایدات مراجعه نمایند.

شماره تماس: ۶۶۲۶۲۹۷
نشانی سایت بانک: WWW.TEJARATBANK.IR
بانک تجارت- اداره کارپردازی